

πραγματοποιήσει τομές. Όμως, ετούτη τη φορά, το μαχαίρι είναι βαμένο με το άθλιο αίμα αθών ζωών. Ο πόνος φτάνει στο μεδούλι των ψυχών. Δεν επιτρέπεται ανοχή, ατιμωρησία ή συγκάλυψη.

Ας σωπάσουν οι θαλιότατοι αναρμόδιοι. Ας επιδειχθεί αυτοσυγκράτηση.

Ας μιλήσουν όντως ανεξάρτητοι και μη διαπλεκόμενοι επαΐοντες με τη γλώσσα της επιστημονικής τεκμηρίωσης, στη βάση ενός αντικειμενικού πορίσματος, παραθέτοντας πειστικά τα πραγματικά αίτια της τραγωδίας.

Τώρα είναι η ώρα για αυτοψία του εγκλήματος. Παραδειγματική τιμωρία των ενόχων. Καταθρογισμό ευθυνών. Μόνο έτσι μπορεί να κτιστεί η εμπιστοσύνη και να προληφθούν παρόμοια εγκλήματα στο μέλλον. Οι ζωές των ανθρώπων είναι πολύτιμες.

Κανένας δεν δικαιούται να τις ξεδεύει απροβλημάτιστα, με εκπτώσεις σε θέματα ασφάλειας.

Αντιγόνη Παπαδοπούλου

Βουλευτής του ΔΗΚΟ

Μνημόσυνο

Σας αναζητώ με τη σκέψη μου
ανάμεσα στα μισοσβησμένα αποκαΐδια
των θάμνων του Γραμματικού
ανέπαφους ή παραμορφωμένους από τη θαίλαπα
της πρόσκρουσης και της φωτιάς
και τη μανία της ιδιοτέλειας των ανθρώπων.
Σας αναζητώ με τη σκέψη μου να παθινδρομεί
ανάμεσα στην ανεμελιά και την τραγικότητά σας,
ανάμεσα στην ελπίδα και την απόγνωση.
Σας νιώθω ανάμεσά μας, όμοιους με μας.
Μα τότε γιατί εσείς οι «άτυχοι»;
Με ποιους η ευδαιμονία;
Με τους «ενθένδε» ή «εκείθεν» του θανάτου;
Ποια τα όρια του ανθρώπου, της ελευθερίας και μοίρας;
Ο άνθρωπος αποφασίζει χωρίς να προγνωρίζει.
Ο θεός προγνωρίζει χωρίς να προκαθορίζει·
επιτρέπει αναπάντητα ή αποτρέπει με θαύμα
όταν Εκείνος θελήσει.
Πολλά τα αναπάντητα «τι» και «γιατί».
«Ανεξιχνίαστοι αι βουλαί» Σου, Κύριε!
Αιώνια η μνήμη.

Αύγουστος 2005

Πέτρος Παπαγεώργης